

*egy meztelen nővel sakkozom majd
egy kiállításomon, azóta üldöz az ötlet.
Csak néha vagyok nő, és nem sakkozom
meztelen magammal. Gyakran eszembe
jut az alsónemű nélkül táncoló hermafrodita
abban a brooklyni bárban, akiről te is írtál
és egy német magasugró, Dora Ratjen.*

*Őt eltiltották, mikor kiderült,
elefántot hord a szoknyája alatt.
Leni Riefenstabl filmjében is szerepelt,
de attól kifordul a gyomrom. Gretel Bergmann
nincs a felvételeken. A legjobb volt,
zsidóként mégse indulhatott az olimpián,
a megaláztatások elől New Yorkba menekült.
Tudom, az égitestek jobban érdekelnek,
mégis bedobozolhatnád a két magasugró csillagát.*

*Selavy,
Marcel Rrosé Duchamp*

SEBŐK GYÖRGY

Eseményhorizont

*Jöttek a pulthoz, azt hittem, sosem fogynak el.
Én és ők, egy határ két oldalán, mit inkább
lebontok, mint megörzök, míg űrmértéket
számolok, az időt záróráig. Egy pohár lesz,
egy korsó, öröklétbe nyújtózó jövő idő.
Sosem gondoltam, tömeg is tűnhet végtelennek,
itt mindenki a saját középpontja felé húz,
ilyennek látszik most az éjszakai égbolt,
csupa fekete lyuk, csupa kihunyt csillag.*

Bábel

*Nem sokan maradtak, de egy sör erejéig
asztalhoz tántorgott a csapat az építkezésről,
régem esett jól fát tapintani. Üres padok,
a benti szag tegnapról maradt.
Aztán eggyel többen lettek, Nimród a neve,*

*ennyit értettek, a tört magyarságból azt,
hogy egy holt nyelven beszél.
Odakint sötétedett, és ők azzal unszolták,
szóljon hozzájuk a halottak nyelvén.
A pletykák által egyre több természetfeletti
képessége lett, amire végképp nem vágyott
hosszú napjai után. Mindnyájuk nadrágján
ugyanaz a beton száradt. Tériszonya is van,
mutogatta, rosszul lesz tőle, de hát a pénz
az pénz, pedig lenne, amit szeret, de...*

*A többit nem értették, és ebben sem voltak
teljesen biztosak, mindig minden párbeszéd
legyintésekké töredezett. Óráról órára kevesebbet
látták, majd eltűnt. Mintha sosem létezett volna.
Megharagudtak, persze, részegen azt magyarázták
egymásnak, csak képzelték az egészet, nyelvük
a szesztől egyre horzsolódott, éjjelre mindenki
a saját holt nyelvén beszélt.*

Napszél

*Hajnalig néztük a józanodókat. Kiléptek
egy nagyobbnak tűnő erő tömegvonzásából,
mikor már nem volt mivel fizetniük.
Nem számítanak rá, de hamarosan esni kezd,
és sötétebb lesz. Mire minden asztalt
rendbe teszünk,*

*ők még mindig nem érnek haza.
Felmosunk majd, lekapcsoljuk a villanyokat,
és elindulunk az esőben, ők pedig beérnek alóla
a felmosott lépcsőházakba. Felkapcsolják
a villanyt, és csöppögve nézik az utcát.
Másodperceket számolnak, míg dörög,
megtudják, milyen távoli egy-egy villám.
Elsötétül,*

*és felkel a szél, ablakainkra
hajtja az első cseppeket, ezért el kell indulnom,
hogy minden megtörténhessen zavartalanul.
Félbeszakítom a számlálókat, magamra
vonva a tekinteteket, el ne felejtsek az alvást.
Végleg megzavarom az éjszaka rendszereit.*